

Gij wilt met mij in stille devotie der ziel een oogenblik denken over het schoone leven of het leven in schoonheid.

Niet elk oogenblik uit dat leven in schoonheid kan ik u opnoemen. Ieder heeft zijn *eigen* oogenblikken die hij niemand zeggen kan, die een diep geheim zijn tusschen hem en zijn ziel alleen en waarvan slechts de stilte fluisteren kan: „het was tē schoon”. Elke ziel heeft haar geheim, elk leven zijn mysterie. Die oogenblikken — zij moeten ongezien blijven als de ziel zelve die ze smaakt, gestreeld en gekust door den adem van 't geheim.

Maar dan is er ook een leven waarin wij spreken durven, waar wij uitzingen onze vreugd, waar wij blijde blikken zenden en schoone gedachten droomen, waarin de directe glans der schoonheid ons niet verblindt maar middel is om tot haar te geraken. — Ik wilde wel met u gaan naar dat land; o dat Jeruzalem moet wēl gebouwd zijn! Maar — uit de verre regionen hoor ik stemmen van de weinigen die gekund hebben en die zeggen: „De weg is moeizaam; het gaan in schoonheid is een smartegang en slecht door smart zal de schoonheidsvreugde uw beminde, uw bruid worden. Het is de weg van God tot zijn schepping en die weg is heilig. Durft gij wel? Bezie uw schoeisel of zij niet rood zijn van broederbloed; keur het kleed van uw liefde of het niet zengen zal en gij naakt zult staan”.

Ja, de weg der schoonheid is zwaar. Omdat haar rijk niet is van deze aarde; omdat haar woning niet rust tusschen de vele levens van de lotusbloem; omdat haar sfeer een geheel andere, onbereikbare is; omdat haar natuur is als het opaal aan den duivenwiek, bevend en huiverend.

Veel loutering en stille verbeiding zal de ziel behoeven om Haar in zich te ontvangen. Lang zullen de dagen en nachten zijn, langer dan *ik* zeggen kan. Máár — zijn wij eens bereid, is eenmaal het leven conform aan wat de schoonheid ons brengen zal — o, waar dan bruine beuken weenen, waar rose bloesem beeft aan den tak, waar dag den nacht in schemergrauw ontmoet, waar wolle wolkjes drijven langs den hemel, waar vormen zijn met dóórlichtende gedachten, waar ziel de vensters opent voor het komend licht, waar tranen zijn, gevaren en — waar is Liefde, daar is schoonheid, overvloedig als regen, uitgestort voor u, voor u, begenadigd kind.